

1980 பிப்ரவரி 12]

பார்த்ததற்குப் பிறகு நிச்சயமாக இந்தத் திருத்தம் தேவைப் பட்டால் செய்யலாம். இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கொஞ்சம் அவசரப்படாமல் கொஞ்சம் பொறுமையாக எனக்கும் துணையாக இருந்தால் அடுத்த கூட்டத் தொடரில் அதைப்பற்றி ஒரு தெளிவான அறிக்கை தரப்படும் என்பதை நான் அவருக்குச் சொல்லி அவருடைய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்குமாறு அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

அரசினர் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது. பிரிவு 4, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோசுரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1980), திருத்தப் பெற்றபடி, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது. சட்ட முன்வடிவு திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

ஆ. பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாயவாரம் செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1980.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாயவாரம் செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்ற பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 4/1980) *ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் ஏதாவது சொல்வதாக இருந்தால் சொல்லலாம்.

1980, பிப்ரவரி 7ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

[Thiru K, Manoharan]

[1980 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இதிலே இரண்டு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் போன்றே அடுத்த சட்ட முன் வடிவும் இருப்பதால் விவாதத்திற்கு மற்றதையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொண்டு விவாதிக்கலாம்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதா வினுடைய நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன். 75க்கு 25 என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 60க்கு 40 என்பது போய் இப்போது 75க்கு 25 என்று வந்திருக்கிறது. 75க்கு 25 என்பதல்ல, 80க்கு 20 என்று கொண்டு வந்தால் கூட ஒவ்வொரு ஆண்டும் கட்டுக் குத்தகை பாக்கி இருக்கத்தான் செய்யும். பிறகு ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடைசி காலத்திலே தள்ளுபடி செய்கிறோம் என்று கொண்டு வரத்தான் வேண்டும். அது தான் யதார்த்தமான உண்மை. கட்டுக் குத்தகைக்கு உட்பட்ட விவசாயிகள் இன்றைக்குப் பல்வேறு காரணங்களால் அதைச் செலுத்தமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட டிரெண்ட் இன்றைக்கு இருக்கிறது. டிரெண்ட் டெவலப் ஆகித்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த காலத்திலே உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் ஆகவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. கேரளாவிலே பத்மநாபசாமி கோவில் நிலத்தை எடுத்து அது உழுபவனுக்கே சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு நீங்களும் சென்றிருந்தால் உங்களைப் பாராட்டலாம். நேற்றுக்கூட முதலமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறதோ அதற்கு உட்பட்டுச் செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே 75க்கு 25 என்பதை 80க்கு 20 ஆக்கும் அதிகாரம் உங்களுக்கு இல்லையா? இருக்கிறது. நேற்றுக்குப் பேசிய திரு. ரகுமான்கான் “நாடோடி மன்னன்” கிளிமா படத்தைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார். அதிலே நீங்கள் 10 சதவீதம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நீங்களே சொல்லி விட்டீர்கள். உங்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் நீங்கள் இருக்கும் பொழுதே செய்யவேண்டும். இல்லாத போது அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லக் கூடாது. அதிகாரம் இருக்கும்போதே செய்யவேண்டும். அதிகாரத்தை இழந்த பிறகு அதிகாரம் இல்லை செய்யவில்லை என்று சொல்லக் கூடாது. இன்றைக்கு நீங்கள் இருக்கலாம், நாளைக்கு நாங்கள் வரலாம், வேறு யாராவது ஒரு புது ஆள் வரலாம். உங்களுக்கு இன்றைக்கு அதிகாரம் இருக்கும்போதே செய்யவேண்டும். 8 ஆண்டுக்காலம் தண்டனை ஜெயிலிலே அனுபவித்தவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்ற

1980 பிப்ரவரி 1st] [திரு. க. சுப்பு]

கோரிக்கையைச் சொன்னபோது அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று பரிசீலிப்போம் என்று அமைச்சர் செயலர் திரு. ஜெயவேலு சொன்னார். திரு. உமாநாத் அவர்களும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். விடுதலை செய்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, ஏன் செய்யவில்லை?

[முற்பகல் 10.30]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அப்படி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திச் செய்யக்கூடிய வேலைகளைத் தாமதப்படுத்தும்பொழுது, இந்தப் பிரச்சனையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் எப்படி இருக்கிறது என்று. 75-25 என்று அல்ல, 90-10 என்று போட்டால்கூட அந்த 10 வருமா என்றால் வரக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. குறைந்து கொண்டேதான் போகிறது. எனவே, நிலத்தை உழுபவனுக்கே சொந்தமாக்குவது எப்படி என்பதில் உங்கள் சிந்தனையைச் செலுத்த வேண்டும். உழுபவனுக்கே நிலத்தைச் சொந்தமாக்கி விடுங்கள். அதற்காக நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டிய விலையை, நிலத்தை உழக்கூடியவர்களுக்கே சொந்தமாக்கிவிட்ட பிறகு, உழுபவர்களே நிலச் சொந்தக்காரர்களாக்கப்பட்ட பிறகு அவர்களிடத்திலேயிருந்து எப்படி ரெகவர் பண்ணுவது என்பதை நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதைத்தான் கேரளாவிலே சொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதைத்தான் தமிழ்நாட்டிலேயும் முன்பு கொண்டு வந்தோம். அதிலே இருக்கின்ற சில குறைகளை அல்லது முடியாத சில விஷயங்களையெல்லாம் மாற்றி வைத்துவிட்டு, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று ஆக்கப்பட வேண்டும். அதுதானே ஃபர்ஸ்ட், முதல் பாயிண்டு, “நாடோடி மன்னனிலே” உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்பது. அதை இரண்டரை வருஷங்களாகியும் நீங்கள் செய்யவில்லை என்றால் அதிகாரம் இல்லையா? அதிகாரம் இல்லை என்றால் சொல்லிவிடுங்கள். எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னால் அந்த அதிகாரத்தைப் பெறுவது எப்படி என்று கேளுங்கள். அப்பொழுது நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் இருக்கின்ற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டும், செய்ய முடியும் என்ற நிலை இருக்கும்பொழுது அதைச் செய்யவில்லை. அமைச்சர் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இருக்கும்பொழுது, 1972-லே கட்டுக் குத்தகையை ரத்து செய்வது என்று கொண்டு வரப்பட்டது; அந்த அரசாங்கம் எங்களுடைய அரசாங்கம் என்றுதான் பெருமையோடு சொல்லமுடியும் என்று நேற்று அமைச்சரவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். நான் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைந்தேன். உங்களுக்கு அதிலே ரொம்பப் பங்கிருக்கிறது என்று நேற்று சொன்னீர்கள். அது எங்களுடைய அரசாங்கம், அன்றைக்கு நாங்கள் அங்கு இருந்தோம்; இன்னும் சொல்லப்போனால் கலைஞர் தலைமையில்

[1980 பிப்ரவரி 12]

இருந்த அரசாங்கம், அந்த அரசாங்கம் முற்போக்கான கொள்கையைக் கொண்டு வந்தது என்றால், அதிலே இன்னும் ஒருபடி முற்போக்காகப் போய் இருக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்டார். அது முற்போக்குதான். எங்கள் அடியை ஒற்றி நீங்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி தான். எங்களைப் பின்பற்றுவதை வேண்டாமென்று சொல்ல முடியுமா? நல்ல காரியங்களில் எங்களைப் பின்பற்றுகிறீர்கள். அதைப்பற்றி வரவேற்கிறோம்; வேண்டாமென்று சொல்ல வில்லை.

இன்றைக்கிருக்கின்ற நிலைமையில் அதைவிட ஒரு படி அதிகமாகப் போய், உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று ஆக்கப் பட வேண்டும். அதிகாரம் இருக்கும்பொழுது செய்வதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்தீர்களானால் நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்போம். அதற்குப் பதிலாக 60-40 என்பதை மாற்றி, 75-25 என்று ஆக்கினால், கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால், கடைசியிலே சைபர்தான். 60-40 என்று சொன்னால் என்ன அரீயர்ஸை வசூல் செய்ய முடிந்தது? அதுபோல்தான் 75-25 என்கிற பொழுதும் என்ன அரீயர்ஸ் வரப் போகிறது? அந்த அரீயர்ஸைக் கலெக்ட் பண்ண முடியுமா என்றால் கலெக்ட் பண்ண முடியாது. இங்கிருக்கும் நிலையில் வசூல் செய்ய விட மாட்டார்கள், தொழிலாளிகளையும், விவசாயிகளையும், எதிர்த்து நின்று ஒன்றும் பண்ணிவிட முடியாது. கோவில் நிலங்கள் பூரா பினாமியாக இருக்கிறது. நாங்கள் எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர எந்த அளவிற்கு நாம் வெற்றி பெறப் போகிறோம் என்பதை யெல்லாம் இனிமேல்தான் பார்க்க வேண்டும். முடியவில்லையே இப்பொழுதே. அந்த அளவிற்கு ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறோம். ஆகவேதான், பிராக்டிகலாக, யதார்த்தமாக என்ன முடியும் என்பதைப் பார்த்து, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று செய்ய வேண்டும். எழுதத் தெரியாதவனுக்குப் பேனா எதற்கு என்பதைப்போல் உழ முடியாதவனுக்கு நிலம் எதற்கு என்று ஒரேயடியாக ஆக்கி விடுங்கள், பாவம், ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் வேறு வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டத்திலே இருப்பவர்கள், அரை ஏக்கரா, ஒரு ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள், வசூல் செய்ய முடியவில்லை என்று, பல ஏரியாக்களில், அப்படியிருப்பது எங்களுக்குத் தெரியுமா? என்னிடம் கூட வருவார்கள், குத்தகை பாக்கி கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள் என்று, நாங்களும் கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டுமென்ற நிலை. வேறு வழியில்லை. நீங்களும் அதை எதிர்த்து விட முடியாது. ஒட்டு வேண்டும் உங்களுக்கும். அந்தமாதிரியான நிலைமைகளை யெல்லாம் மனத்திற்கொண்டு செய்ய வேண்டும், உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்பது முற்போக்கான கொள்கை. அந்த முற்போக் கான கொள்கையை நாம் இருக்கின்ற இந்தக் காலக் கட்டத்திலேயே—அது எவ்வளவு நாட்கள் வேண்டுமானாலும்

1980 பிப்ரவரி 12]

[திரு. க. சுப்பு]

இருக்கும், எவ்வளவு வருஷங்களாகவும் இருக்கலாம்—நான் அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை, நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்பொழுது ஒரு நிமிஷத்திலே கூட செய்யலாம், செய்து முடித்துவிட்டு நீங்கள் போகலாம் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த மசோதாபற்றி ஒத்திரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புரட்சிகரமான திட்டம் என்று நினைத்துக் கொண்டு சில அறிவிப்புகளை இந்த அரசு தந்து கொண்டிருக்கிறது. உதராணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், குத்தகைதாரர் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கலாம் என்ற நிலையை மாற்றி மூன்று ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அறிவிப்புக் கூட தந்தது. மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா முதற் கொண்டு இந்த அவையிலே எதிர்த்ததை அமைச்சரவை அறியும். ஏன் இதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், “நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அது தணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்” என்பது போல எங்கே குறை இருக்கிறதோ அதை ஆராய முன்வர வேண்டும், அதைத்தான் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நமக்குச் சொல்லிய இலட்சியமே உழபவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்பது தான். ஆனால் அந்த நிலைமை இன்னும் உருவாக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் சொல்கிறேன், குத்தகைதாரர் இருக்கிறார், நிலவுடைமையாளர் இருக்கிறார், அரசு ஒரு காலனி கட்ட அந்த நிலத்தை எடுக்க விரும்புவதாக வைத்துக் கொள்வோம். அப்பொழுது அதற்கு நிலவுடைமையாளரின் ஒப்புதலைக் கேட்குமே தவிர குத்தகைதாரரின் ஒப்புதலைக் கேட்பதில்லை. குத்தகைதாரர் அம்போ என்று சந்தியில் நிற்கிறார். குத்தகைதாரர் மீது உண்மையிலேயே இந்த அரசு இரக்கம் காட்ட வேண்டும் என்று எண்ணினால் எங்கெங்கே குறைகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளைக் களைவதற்கு முன் வர வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலே குத்தகைதாரர்களுக்கும் நிலவுடைமையாளர்களுக்கும் இடையே சச்சரவுகளை உண்டாக்கு கின்ற சூழ்நிலைதான் அமைகிறதெயொழிய சுமுகமான சூழ்நிலை உருவாகவில்லை. இந்த மன்றத்திலே பலமுறை சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஏழை விதவைகள் ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அரசு என்ன கருதுகிறது என்று கேட்டால் அரசு இதைப் பரிசீலிக்கும், பரிசீலிக்கும் என்று ஆண்டுதோறும் அமைச்சரவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். எனவே, அங்கங்கே குறைகள் இருக்கின்றன. நான் இரண்டு மூன்று குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். குத்தகைதாரர் ஒப்புதல் பெறாமல் நில உடைமையாளர் களிடமிருந்து அரசு காலனிக்கு நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தக் குத்தகைதாரர் சந்தியில் நிற்கிறார். ஏழை விதவைகள்

[திரு. கோ. இளங்கோவன்] [1980 பிப்ரவரி 12]

பெற வேண்டியதைப் பெறமுடியாமல் நிற்கின்றார்கள். இது போன்ற சட்டம் கொண்டு வருவது சிக்கலை இன்னும் அதிகமாக்கும் என்ற என் கருத்தைச் சொல்லி அமர்கிறேன், வணக்கம், நன்றி.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நில உழுவடை செய்கின்ற குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்கின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் எனது கருத்துக்களைச் சுருக்கிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிலம் உழுபவனுக்கே சொந்தம் என்கிற கோட்பாடு நல்லமுறையில் 'It sounds well in theory' என்ற ஒரு நிலையை நாம் உணர்ந்து நடைமுறைச் சிக்கலை அரசு புரிந்து செயல்பட வேண்டுமென்று நான் எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிலம் உழுபவனுக்குச் சொந்தம், வீடு குடியிருப்பவனுக்குச் சொந்தம், பஸ் பிரயாணம் செய்பவனுக்கே சொந்தம் என்று சொன்னால் எங்கே கொண்டு போய்விடும் என்று தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி விஷயங்களில் "ரியலிஸ்டிக் அப்ரோச்" வேண்டும். கொள்கை அளவிலும், வாக்குப்பெறவும், நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத கோட்பாடுகளை அரசு நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்லி, குழப்பத்தை அதிகமாக்குகிற முயற்சி வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். காரணம், நடைமுறையில், சமுதாயத்தில், சிக்கல் அதிகமாகிக் கொண்டே போனால், இன்று, நாளை, நாம் இருக்கக்கூடிய காலம் வரையில், பெருவாரியான மக்கள் நலன் என்று, நிறைவேற்றக் கூடாததை நாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டே போனால், சிக்கலைத் தள்ளிப் போடலாமே தவிர, அது தீர்க்க உதவாது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நிலம் உழுபவனுக்குச் சொந்தம் என்று சொன்னால் சென்னையிலே வக்கீல் இருக்கிறார், மதுரையிலே 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார். அவர் திடீரென்று ஆக்சிடென்டில்—எதிர் பாராத வகையில் இறந்து விடுகிறார். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்றால், அந்த வக்கீலின் பிள்ளைகள் நடுக்காட்டில் நிற்பதா? 'What is the guarantee to be given for such an orphan family' அதற்கு அரசு ஏதாவது சிந்தனை செய்திருக்கின்றதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி இங்கே இருக்கலாம். அவர் தூத்துக்குடியிலே 4 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கலாம். அந்த ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் இறந்ததற்குப் பின்னாலே, அந்தக் குடும்பத்தினுடைய நிலைமை என்ன வாகும். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்றால், அவர் 1/2 டஜன் பிள்ளைகளை வைத்திருப்பார். ஆண் ஒன்று, பெண் ஒன்று என்று பேசுகிறோம். ஆனால், அவர் 1/2 டஜன் பெற்றுக் கொண்டிருப்பார். அவரது நிலம் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு இல்லை யென்றால், அப்பிள்ளைகள் எங்கே போய் நிற்பார்கள்? கிராச்சுவிட்டி, பிராவிடன்ட் ஃபன்ட் போன்ற பணம் எல்லாம் போதுமா அந்தப் பிள்ளைகள் வளருவதற்கு? ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வராமல், அரசு எதிர்கால

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. கந்தசாமி]

சந்ததியினுடைய நலன்களைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 'Politicians are for next election; and statesmen are for the next generation.' என்று ஜெனரல் நேத்தாஜி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல்வாதி ஓட்டு வாங்க, அடுத்த தேர்தலைப் பற்றிச் சிந்திப்பான். தேசியவாதி அடுத்த சந்ததியைப்பற்றி சிந்திப்பான் என்று சொன்னார். ஆகவே, அருள்கூர்ந்து, அடுத்த சந்ததியைப் பற்றி நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அவசரப்பட்டு நிலம் உழுவவனுக்கே சொந்தம்—60-40 என்றிருப்பதை 75-25 என்று ஆக்கினால், 1 ஏக்கர், 1/2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இன்னலுக்கு ஆளாவார்கள். மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் வருத்தத்தோடு சொன்னார்கள்—ஓட்டு வாங்க இப்படிச் சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள், வருகிறோம், என்று. எங்களிடம் பலர் வேதனையோடு, குத்தகை வாங்க முடியவில்லை என்று குரல் கொடுக்கிறார்கள், வேதனைப்படுகிறேன். ஆனால் குத்தகை வாங்க முடியவில்லை. வாக்கு பெற வேண்டிய ஜனநாயக நாட்டில் இதைத்தான் சொல்ல முடிகிறது என்ற பரிதாபகரமான நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டினார். ஆகவே, வாக்கு வாங்குவதற்காக இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை அவசரப்பட்டுக் கொண்டு வர வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறை சார்பாக ஒரு துறை இருக்கிறது. அதன் அமைச்சராக திரு. வீரப்பன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவருக்கு தெய்வ நம்பிக்கை உண்டா, இல்லையா என்ற ஆராய்ச்சியை விட, அவர் தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதாக நான் அறிகிறேன். இந்து அற நிலையங்களைப் பராமரிக்க பல தர்மகர்த்தாக்கள், தர்மஸ்தாபனங்கள், இந்து அறநிலையங்களுக்குப் பல ஏக்கர் நிலங்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி வழங்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு நாட்டிலே பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். அதை மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்காகத்தான் சொல்கிறேன். ஆகவே, இந்து அறநிலையங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் குறுக்கிடும். செக்குலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லிவிட்டு, மதச் சார்பற்ற நாடு என்று சொல்லிவிட்டு, மற்ற மதங்களுக்குத் தனித் தன்மையை ஒதுக்கிவிட்டு, இந்து அறநிலையங்களுக்கு மட்டும் அரசு கார்டியனாக வந்து, இங்கே நிறைய 'இன்ட்ரூஷன்ஸ்' ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1980 பிப்ரவரி 12]

[முற்பகல் 10-40]

அதனுடைய விளைவு, இந்து மதத்தினுடைய புனிதத் தன்மைகள் பலகோணங்களில் சிதைக்கப்பட்டு இருக்கிறது மட்டுமல்லாமல் அவைகளைக் காப்பதற்காக இருக்கக்கூடிய நில டுலன்கள்' நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களும் பல கோணங்களில் பிடுங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை அருள்கூர்ந்து குத்தகை தாரர்களிடம் இருந்து பாக்கி வரவேண்டும் என்று இருந்தாலும் பாக்கிகளை நிர்தாட்சண்யமாக வசூல் செய்து அந்நிலையங் களைக் காக்கவேண்டும், அதேபோல உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற கோட்பாட்டை இந்த விஷயத்தில் புகுத்தாமல் அந்த நிலங்கள் சொத்துக்கள் எதுவாக இருந்தாலும் அதற்குத் தனியாக மசோதா கொண்டுவந்து பாதுகாப்பு அளிப்பதன் மூலம் இந்து மதத்தைக் காக்கவேண்டும். இந்து மதம் என்பது யாருக்கும் விரோதி அல்ல. தர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள்; அதைக் காப்பதன் மூலம் நாட்டில் நல்ல ஒழுக்கத்தையும் தர்மத்தையும் காப்பாற்றுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத் தரப்பிலே இருந்து கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற 75:25 என்ற இந்த வார நிர்ணய சட்டத்தை, அதன்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்காக நிற்கிறேன். ஏற்கனவே 75:25 சட்டம் கொண்டு வருவோம் என்று சென்ற கூட்டத் தொடரிலே கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியதன் விளைவாக இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. அதை வரவேற்கின்ற அதே நேரத்தில் ஒன்றை சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த 75:25 கொண்டு வந்ததைப் பற்றி பல பேர்கள் சொன்னார்கள். உழைக்கிறவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற முற்போக்குத் திட்டத்தை காங்கிரஸ் கட்சி ஆரம்பித்தாலும், காந்தியார் சொன்னாலும், இதுவரையில் அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சி அதைப் பற்றி எந்த சிந்தனையும் செய்யவில்லை. அதோடு மட்டுமல்ல.

திட்டக் கமிஷன் கூட 80:20 கொண்டு வருவோம் என்று சொன்னார்கள். மாநில அரசாங்கம்தான் அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்று தட்டிக் கழித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இந்த மாநில அரசாங்கம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் குறைந்த பட்சம் 75:25 கொண்டு வரவேண்டும் என்று முடிவு செய்து அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. அந்த முறையில் நிலங்கள் உழப்பவனுக்குத்தான் சொந்தமாக்கப் படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை பிரதானமாக இருந்ததால்

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்]

இன்றைக்கு உடனே நிவாரணமாகக்கொண்டு வந்ததை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல. 60:40 என்பது 1966-67 லே வந்தது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு இன்று கிட்டத்தட்ட 23, 24 ஆண்டுகள் கழிந்து கூட இந்த 24 ஆண்டுகள் மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தபோதும் சரி, அதற்குப் பின்னாலே இருந்த அரசும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தன. இப்போது இந்த நேரத்தில் கொண்டு வந்திருப்பதை சுட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அன்றைக்கு 60:40 சட்டத்தில் வைக்கோல் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற விளக்கத்திலே சொல்லப்பட்டிருந்தது. அது இன்று ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்று வைக்கோல் கொடுக்கப்பட தேவையில்லை என்ற முன்னேற்றத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. அன்று கரும்புக்கு விதிவிலக்கு உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்று கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்திலே விலக்கு வேண்டியதில்லை என்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஒன்றை இந்த அரசும் கூட பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கரும்புக்கு விதி விலக்குக் கொடுத்திருப்பதைப் போல வாழைக்கும் வெற்றிலைக் கொடிக்காலுக்கும் விதிவிலக்கு இருக்கிறது. அது கூட மாற்றப்படவேண்டும் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி விரும்புகிறது. ஏன் என்றால் அதைச் சொல்லும்போது இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகலாம். ஆகவே அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்றும் எப்படியும் நிர்ணயம் செய்யலாம் என்றெல்லாம் சந்தேகப் பட வேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே 60:40 போட்ட காலத்திலேயே கூட வாரம் நிர்ணயம் எப்படி வருகிறது. அந்த விளைந்த நெல்லிலே 60:40 என்றால் எவ்வளவு. அதையும் குத்தகையாக மாற்றினார். ஆகவே ஓராண்டில் 25 சதவீதம் விளைந்தால் எவ்வளவு வரும் என்று ஒரு பாட்டத்தை நிர்ணயிக்கவில்லை. அல்லது வாரத்தை நிர்ணயிக்கவில்லை. கரும்புக்கு எப்படி எல்லாம் விதிவிலக்கு இருக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதேபோல வாழைக்கும் வெற்றிலைக் கொடிக்காலுக்கும் அந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்து அதையும் கூட 75:25 என்று பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு என்று அரசாங்கம் திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கிட்டக் கமிஷனைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் 80-க்கு 20 என்று

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1980 பிப்ரவரி 12]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் 75-க்கு 25 என்று அறிவித்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் புஞ்சைக்காவது 80-க்கு 20 என்று கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இன்னும் பல மசோதாக்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் இத்தோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. உத்திராபதி: பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் வர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் விவசாயிகளுக்கு 60-க்கு 40 என்று இருந்த வரத்தை 75-க்கு 25 என்று கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது.

காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்தில் 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் நடத்திய நீண்டகாலப் போராட்டங்களுக்கு இடையிலே 16,000 விவசாயிகள் சிறையிலே தள்ளப்பட்ட பின்னால், அடக்குமுறைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட பின்னால், காங்கிரஸ் கட்சி அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை, 60-க்கு 40 என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய போராட்டம் இல்லாமல் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிசார்பாக தொடர்ச்சியாக விவசாயிகளுக்கு வாரத்தை இன்னும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டோம். விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். இது எங்களுடைய நீண்டகாலக் கோரிக்கை. அதற்காகப் போராடி வந்திருக்கிறோம்.

இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னால் இன்றைக்கு இந்தியாவிலே காந்தியடிகளின் பெயரைச் சொல்லி காங்கிரஸ் காரர்கள் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பெயரால் கட்சியை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் பெற்ற பின்னால், இந்த இந்திய நாட்டில் பரந்து கிடக்கிற பூமியை நிலமற்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, பெரும்பாலும் அடிமைகளாக இருக்கிற அரிசன மக்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்தால் தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று காந்தியடிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த காந்தியின் பெயரைச் சொல்லித் தான் காங்கிரஸ் கட்சி இந்த நாட்டில் 30 ஆண்டுக் காலமாக ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு 22 மாநிலங்களில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தார்கள் காந்தியின் பெயரால் கட்சி வளர்க்கிற காங்கிரஸ் கட்சி இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை. ஆனால் இந்தியாவிலேயே கேரளத்தில் தான் முதன் முதலாக இந்தியப் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெற்றி பெற்றது. இன்றைக்கு இந்திய பிரதமராக இருக்கிற இந்திரா

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

காந்தி அம்மையார் அவர்கள் அன்றைக்கு கலைத்தார்கள்; அதற்குப் பின்னால் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இடதுசாரி அணியை உருவாக்கி, அச்சுதமேனேன் தலைமையில் ஆட்சி அமைத்து, இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்மநாப சுவாமிக்குச் சொந்தமாக இருந்த 15,000-க்கு அதிகமான ஏக்கர் நிலங்களை நிலமற்ற ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை முன் உதாரணமாக வைத்து தமிழக அரசும் 75-க்கு 25 வாரம் என்று சொல்கிறபோது-கொடுக்க வேண்டியது தான், கொடுக்கக் கூடாது என்று வாதம் பேசவில்லை. 40 வாரம் என்று சொல்லும்போதும் குத்தகை விவசாயிகள் 5 ஆண்டு காலமாக அரசாங்கக் கடன், தனியார் கடன் பெற்று, அதைக் கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது வருவாய்த்துறை அமைச்சருக்கும் தெரியும். ஆகவே, நிலச்சொந்தக்காரர், குத்தகை விவசாயி யார், யார் என்பதை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்து, நிலத்திற்கு அரசாங்கம் ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்து, உண்மையான நிலச் சொந்தக் காரருக்கு அரசாங்கமே அந்த விலையைக் கொடுத்துவிட்டு, அந்த நிலத்தில் குத்தகை சாகுபடி செய்கிற விவசாயியிடமிருந்து 20 ஆண்டுத்தவணைகளில் அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.50)

பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பினாமியாக எழுதி வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க முடியாது என்று கேரளாவிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதை முன் உதாரணமாக ஏற்றுக் கொண்டு அதனைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் கரும்புப் பண்ணைக் கழகம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்றது. மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் நிலம் எங்கே இருக்கின்றது என்று கேட்டார்கள். வடபாதி மங்கலம், தியாகராஜ முதலியார் அவர்களுக்கு 1001 வேலி சொந்த நிலமும், 1001 வேலிக்கு மேலே கோயிலுக்கு இருந்த நிலமும் ஆக 14 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேலான நிலத்தை ஒரே நபர் ஆண்டு அனுபவித்து வந்திருக்கிறார். அதில் தமிழ்நாடு கரும்புப் பண்ணைக் கழகம் கூத்தா நல்லூரில் உள்ள கிட்டத்தட்ட 5 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு அதிகமான நிலத்தை தங்களது நிர்வாகத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அது இதே நிலம்தான். ஆனால் தமிழ்நாடு கரும்புப் பண்ணைக் கழகத்தின் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கிளைக் கழகத்திற்கு 84 இலட்ச ரூபாய் 5 ஆண்டுக்காலத்தில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நஷ்டத்தை ஏற்று இன்றைக்கு அந்தக் கரும்புப் பண்ணைக் கழகத்தைக் கலைக்கும் தருவாயில் இருக்கின்றது. வடபாதி மங்கலத்தில் பல ஆண்டுக்காலமாக ஆயிரக்கணக்கான அரிசனக் குடும்பங்கள் தியாகராஜ முதலியாருக்கு அடிமைகளாக, உழைத்து

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1980 பிப்ரவரி 12]

உழைத்து ஒட்டாண்டிகளாக ஏழை எளியவர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கரும்புப் பண்ணைக் கழகம் கலைக்கப்பட்டால் அந்த நிலத்தை உழுகின்ற அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குத்தகை விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கருக்கு மேல் 2 ஏக்கர் என்று இருந்தால் அதை எடுத்து நிலமற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அது நியாயம் இல்லை. பிளாமி இல்லாமல் உண்மையிலேயே 5 ஏக்கர் குத்தகை நிலத்தை ஆண்டாண்டு காலமாக வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டும். ஆகவே, அந்த மசோதாவை நிறைவேற்றாமல் அதனை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : தலைவரவர்களே, தமிழக அரசின் சார்பாக மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவின் மீது நான் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்,

60-க்கு 40 என்று முன்பிருந்த நிலையை மாற்றி இப்போது 75-க்கு 25 என்று ஒரு புதிய நிலையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஜனநாயகத்தின் முன்னோடியாக, தொடர்ந்து எதை எதைச் செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு எந்த அளவிலே நாட்டுமக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களோ அந்த அளவில் நல்ல திட்டத்தை நாசுக்காக இதிலே புகுத்தி நல்ல பல வெற்றிகளை நிறைவேற்றக்கூடிய வகையில், விவசாயிகள் வரவேற்கக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதனை வரவேற்கிறேன். இங்கே பேசுகின்றபோது நண்பர் திரு. சுப்பு அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நீங்கள் நல்லதைப் பின்பற்றுங்கள், நாங்கள் கூட பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தோம் என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு கொண்டுவரப்படும்போது நாங்களும் இருந்தோம் என்பதையும் நிச்சயமாக நல்லதை தொடர்ந்து செய்வோம் என்பதையும் சொல்லி அதேநேரத்தில் தீயவைகளைக் களைவோம், நாங்கள் ஒன்றாக இருக்கின்றபோதே ஏற்பட்ட தீமையாயினும் களைவோம் என்பதையும் தீயவைகள் என்றால் அதை எதிர்த்துப் போராடக்கூடிய நிலையிலே இருப்போம் என்பதையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அடுத்து இங்கே நான் ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். பொதுவாக தமிழகமானாலும் சரி, இந்திய துணைக்கண்டத்திலே இருக்கக்கூடிய எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டுகள் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்று சொன்னாலும், நித்தம் நித்தம் பட்டா வழங்குகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய கதை தொடர் கதையாக இருக்கின்றது. இது இருக்கத்தான் வேண்டுமா? நாட்டுமக்களுடைய இனப்பெருக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. நிலப்பெருக்கம் அதிகமாகின்றதா என்று கேட்டால் இல்லை. கூடுதலாக ஆவதற்கு வழிவகை கிடையாது. ஆகவே ஆண்டுக்காண்டு, மாதாமாதம், வாராவாரம், நாளுக்குநாள் பட்டா கொடுக்கின்றோம் என்று சொல்லப்படுகின்ற நிலை இருக்கின்றதே, இது மாறவேண்டும்.

அரசுக்குச் சொந்தமான நிலம் எவ்வளவு, பிளாமி எவ்வளவு, புறம்போக்கு நிலம் என்று சொல்கிறார்களே அது எத்தனை வகை, எவ்விதம் இருக்கின்றது என்று மாவட்ட வட்ட அளவிலே நாம் ஒரு முழுமையான கணக்கை எடுத்து எவ்வளவு அரசு நிலம் இருக்கின்றதோ அதைக்கொடுத்துவிட்டோம் என்று முற்றுப் புள்ளி வைக்கின்ற ஒரு நிலை வந்தால் ஒழிய, 'அவள் ஒரு தொடர்கதை' என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் இந்த நிலம் கொடுப்பது ஒரு தொடர்கதையாகிக் கொண்டிருந்தால் இந்தப் பிரச்சினை முடிவு பெறாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும். அந்த வகையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மாவட்ட அளவில், வட்ட அளவில் அரசுக்குச் சொந்தமான, பட்டா கொடுக்க வேண்டிய அளவுக்கு வாய்ப்புள்ள நிலங்களினுடைய மொத்தக் கணக்கு எடுத்து, மாவட்ட வாரியாக அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தால்தான், இலாக்கா பெருகிக் கொண்டே போவதும், அதற்கு அரசு அலுவலர்கள் பெருகிக் கொண்டே போவதும், அரசு பல வழிகளில் பணம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கக் கூடிய நிலைமையும் கூட குறையும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான, திடமான அபிப்பிராயம் ஆகும். அந்த வகையில் அதை நாம் மாற்றியமைத்தால் ஒரு முன் உதாரணமாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே அப்படிப்பட்ட ஒழுங்கினை தேவையான பிரச்சினையை காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி என்று சொல்கிற நிலைமையிலே இல்லாமல் முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற நிலை ஏற்படும். அதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று சொல்வதும், அப்படிப் பார்த்தால் உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று சொன்னால், குடியிருப்பவர்களுக்கே வீடு சொந்தம், வண்டியிலே செல்லக்கூடியவனுக்கே பஸ் சொந்தம் என்ற வாதம்

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1980 பிப்ரவரி 12]

எல்லாம் வந்தது. நான் இரண்டையும் சொல்லத் தயாராக இல்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஆலோசனையாக அரசுக்கு இதைச் சொல்லிக் கொள்ள முன்வருகிறேன். அரை ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கின்ற காரணத்தினால் ஒரு தரித்திரனாக இருக்கக்கூடியவன் தர்மவரனாக மாற முடியாது. மிகப் பெரிய வளர்ச்சியும் பெற்றுவிட முடியாது. அதே நேரத்தில் 50 ஏக்கர் ஒருவனுக்குச் சொந்தமாக இருந்தால், அது கூட ஒரு நல்ல ஆரோக்கியமான ஜனநாயக அரசியல் என்று சொல்லிவிடவும் முடியாது. இந்த இரண்டு நிலைகளையுமே நோக்கி நல்ல பிரச்சனைக்கு நாம் கொண்டு வருவோம். நிலம் நாட்டிலே இருக்கிறது. யார் யார் பெயரிலோ இருக்கிறது. எந்தெந்த கடவுளின் பெயரிலோ இருக்கிறது. அந்தக் கடவுளுக்கு என்று எதற்காக அப்பொழுது நிலம் வழங்கப்பட்டதோ அந்த பிரச்சனை முடியவில்லை என்று கருதினால், அது நல்ல முறையில் சீர்படுத்தப் படவில்லை என்று கருதினால், அது நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை என்று கருதினால், அது நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையற்றது என்று கருதினால், தேவையான நல்ல பயன்களை உருவாக்கவில்லை என்று கருதினால் அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற நிலையிலே அரசு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது போன்ற நிலங்களைக் கூட்டுறவுத் துறையிலே பயன்படுத்துவது என்று கொண்டு வரவேண்டும். "ஒத்தை குடித்தனம் பத்து காணியில் உழுது பாடுபட முடியாது. ஒரு பத்து குடித்தனம் நூறு காணியில் பாங்காய் உழுவதுதான் தோது" என்று சொல்லப்படுகிற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அது போன்ற நிலங்களை கூட்டுறவுத் துறையில் அந்தந்த கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் முறையாக பயிரிட்டு, கிராம வளர்ச்சி, நகர வளர்ச்சி, மாவட்ட வளர்ச்சி, வட்டவளர்ச்சி என்ற அடிப்படையிலே, உற்பத்தியும் குறையாது, மக்களும் சுபிட்சம் அடைய முடியும்' நாட்டிலே இருக்கிற யாரும் யாரையும் ஏமாற்ற முடியாது என்ற நிலை வரும், அதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை செய்ய அரசு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் நாம் என்ன எதிர் பார்க்கிறோமோ அந்த சுபிட்சமான நிலை வர முடியும். அவையையெல்லாம் தொடர்கதையாக இல்லாமல், பட்டா கொடுப்பதிலே 60க்கு 40 இப்பொழுது 75க்கு 25 அதற்கு பிறகு உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று வாதங்கள் எல்லாம் இல்லாமல் போராட்டங்கள் எல்லாம் இல்லாமல் நாட்டில் தேவையான நல்ல அமைதியான சூழ்நிலையும் வளர்ச்சிப் பெறக் கூடிய வகையில் அமையும் என்பதை அரசுக்கு ஆலோசனையாகச் சொல்லி, ஆயினும் இந்த நேரத்தில் இது போன்ற தீவிரமான

1980 பிப்ரவரி 12] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

திட்டத்தின் அடிப்படையான முன் உதாரணமாக நல்லதொரு சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 2 மசோதாக்களின் அடிப்படையிலே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இரண்டு மசோதாக்களிலும் 2-வது பிரிவான அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 4-வது பிரிவிலே உள்ள கோட்பாடுகளை நிறைவேற்று கின்ற அடிப்படையிலே இந்த 2 சட்டங்களும் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தினுடைய 4-வது பிரிவு Directive Principles of State Policy இதிலே பல்வேறு பொருளாதார கொள்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும், பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 4-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்த 2 மசோதாக்களும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக இந்த Directive Principles of State Policy யை பொறுத்தவரையில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை சட்டத்தின் மூலமாக செயல்படுத்த முடியாத அளவுக்கு இருந்தது. அதைத்தான் 42-வது பிரிவு அரசியல் சீர்திருத்த திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அந்த குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டது. ஆனால் மத்தியிலே 2 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த ஜனதா ஆட்சி 42-வது பிரிவின் அடிப்படையிலே நல்ல பல சட்டங்களைக் கொண்டு வரக்கூடிய வகை செய்திருந்ததை மாற்றி அமைத்து விட்டார்கள். பிரிவு 44, 45-வது சட்டங்களின் மூலமாக மாற்றி அமைத்து விட்டார்கள். அது ஒரு பெரிய குறைபாடு.

(முற்பகல் 11.00.)

இந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள். பல்வேறு சட்டங்களை, சீர்திருத்தமான சட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும், புரட்சிகரமான சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல் கிறார்கள். அதே நேரத்தில் 42-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தச் சட்டத்தில் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை, கோர்ட் அங்கே தலையிட்டு நிச்சயமாக இந்தச் சட்டங்களுக்கு ஒரு தடை விதித்துவிடும் என்பதை இந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்தின் மூலம் ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 60-40 ஆக இருந்த நியாய வாரத்தை 75-25 ஆக உயர்த்தியதை காங்கிரஸ் கட்சி வரவேற்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் தனியாருடைய நிலங்கள் பொறுத்து-அவர்களை திருப்தி செய்ய நினைத்து 75-25 ஆக மாற்றியிருக்கலாம். அதை வீட அடிகமாக மாற்ற வேண்டுமென்றால் அந்தத் துறையில் கை வைக்காவிட்டாலும் பப்ளிக் ட்ரஸ்ட், பொது நிறுவனங்கள்,

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி] [1980 பிப்ரவரி 12]

கழகங்கள், அந்தக் கழகங்களுக்குச் சொந்தமான வேளாண்மை நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் 90-10 ஆக மாற்றலாம் என்ற யோசனையை காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் அந்தக் கழகங்களில் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் அந்த பப்ளிக் ட்ரஸ்ட் பொறுத்தவரை ஒரு பெரிய கருத்து இருக்கிறது. கோவில் நிலங்களை எல்லாம் அந்தக் குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுத்துவிடலாம், அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு அவர்களுக்கே அந்த நிலங்களை விலைக்குக் கொடுத்துவிடலாம் என்ற ஒரு பெரிய கருத்து இருக்கிறது. அந்த அளவிற்குப் போகாவிட்டாலும் 75-25 தனியார் நிலங்களுக்கு இருந்தாலும் 90-10 நியாயவாரம் பப்ளிக் ட்ரஸ்ட் லான்ட்ஸ்க்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டு என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை]

அடுத்தபடியாக, சிறிய நிலச்சொந்தக்காரர்கள், இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அவர்கள். அந்த நிலங்களைப் பூர்வீக நிலங்களாகப் பெற்றிருந்தாலும் கூட அந்த நிலங்களில் இருந்து எந்தவித வருமானமும் பெறாமல் அவர்கள் நகரங்களில் இருக்கிறார்கள். அதில், குத்தகைதாரர்கள் கூட அதிலிருந்து வரக்கூடிய வாரத்தை, அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய வாரத்தை நல்ல முறையில் செலுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். குத்தகைதாரர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய பல்வேறு கஷ்டங்கள் காரணமாக அவர்கள் செலுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களின் நிலங்களின் பலனை அனுபவிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பெரிய பணக்காரர்களைப் பற்றி அல்லது பெரிய நிலச்சுவான்தார்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களின், நகரங்களில் இருப்பவர்களின் அந்த நிலங்களை அரசே எடுத்துக்கொண்டு அதை அந்த குத்தகைதாரருக்கே சொந்தமாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றபடி இது ஒரு நல்ல முற்போக்கான சட்டம், 60-40 என்பதை 75-25 ஆக மாற்றியிருப்பதை காங்கிரஸ் கட்சி வரவேற்கிறது என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 60-40 என்பதை 75-25 ஆக குறைக்க வேண்டும் என்று குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். சென்ற முறை இந்த சப்ஜெக்ட் டிஸ்கஷனுக்கு வருகிறபோது நான் குறிப்பாகச் சொன்னேன். கோவில் நிலங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாதபடி செய்ய வேண்டும் என்று. காரணம், ஏற்கனவே நான் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது போல் “கல்டிவேட்டிங் டேனன்ட்ஸ் ப்ரொட்டக்ஷன் ஆக்ட்” கோவில் நிலங்களுக்குப் பொருந்தாத நிலையில் நீங்கள் விதிவிலக்குத் தரவேண்டும் என்று கேட்டேன். ஏன் 60-40 க் இருந்து கோவில் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

கேட்டேன். காரணம் கோவில்களை நம்பியிருக்கிற மக்கள் எனக்குத் தெரிந்தவரை தமிழ்நாட்டில் பத்து லட்சத்துக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களிலிருந்து வருமானம் வந்தால்தான் அதைக் கொண்டு சாப்பிடுகிற நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பலருக்கு ஆறு மாதம், ஏழு மாதம் கூடச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் குடும்பங்கள் பல இருக்கின்றன. ஆகவே கோவில் நிலங்களில் பயிரிடுகிற நான்கு குத்தகைகாரர்களுக்கு நாம் உதவி செய்கிறபோது அதற்குப் பின்னாலிருக்கிற லட்சக் கணக்கான ஜீவன்களை நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் கோவில் நிலங்களுக்குப் பொருந்தாது என்கின்ற ஒரு நிலமையில் இந்த அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நேற்று சட்டத்தில் சொன்னதைப் போல் குத்தகை நிலங்களின் அளவைக் குறைக்கவேண்டும். சொந்தமாகப் பயிரிட வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள் கணவனை இழந்த கைம் பெண்கள் இருந்தால் அல்லது அதிகாரத்திலிருந்து ரிட்டயராகி வந்தால், அந்த நிலத்தை நம்பியிருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருகிற வகையில் இந்தத் துறையைச் சார்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாப் பொறுப்புகளையும் ஏற்றிருப்பதால் எல்லாவற்றையும் ஒருசேர நினைத்து ஒருசேர கன்ஸிடர் செய்து தேவையான திருத்தங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு எம். ஏ. லத்திப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு மசோதாக்கள் அவையினுடைய ஆய்விற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதாக்களினுடைய நோக்கங்களைச் சொல்லும்போது, ஏற்கனவே மத்திய அரசு குறித்திருக்கின்ற சில வழிகாட்டுதல் கொள்கையை நிறைவேற்றும் வகையிலும், குறிப்பாக அரசியல் சட்டத்தின் 4வது பாகம், அதிலேயும் அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள விதி 39, 46 இவைகளின் நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்ற வகையில் இந்த மசோதாக்கள் இன்றைக்கு இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. விதி 39-ஐப் பார்த்தால், இதிலே முக்கியமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது,

“that the citizens, men and women equally have the right to an adequate means of livelihood” adequate means of livelihood.

வாழ்க்கை சாதனங்களுக்காக, போதிய ஆதாரங்களை இந்த நாட்டிலே எந்தப் பிரஜையாக இருந்தாலும், ஆணாக இருந்தாலும், பெண்ணாக இருந்தாலும் பெறுவதற்கான

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1980 பிப்ரவரி 12]

வசதிகளை, வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதேமாதிரி,

“that the ownership and control of the material resources of the community are so distributed as best to subserve the common good”

நம்முடைய உற்பத்திச் சாதனங்கள் எல்லாம் சமுதாய மக்களிடையே பொதுநலம் பேணுகின்ற வகையில் பிரித்துத் தருவதற்குச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் என்பது இன்னொரு விதியாகும். இப்படி இதிலே பல்வேறு வகையான சமூக நீதியை எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள்.

இப்போது இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக, முக்கியமாக 60-40 என்றிருந்ததை, இப்போது 75-25 என்ற சதவிகிதத்தில் மாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படி மாற்றுவதற்கான சட்டம்தான் இது. இப்படி மாற்றுவதை ஒட்டுமொத்தமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு பர்ஸ்பெக்டிவ் அசெஸ்மென்ட் செய்யாமல், யார் யார் இந்த எந்தச் சூழ்நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்று ஒவ்வொருவருடைய சூழ்நிலையும் பார்க்காமல், எந்தெந்த அளவுக்கு இதனால் சாதக பாதகங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் ஆய்வு செய்யாமல் ஒட்டுமொத்தமாக, எல்லோருக்கும் பொருந்தும் வகையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது வேதனைக்குரியதாகும். சட்டத்தின் அடிப்படையான நோக்கம் வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கக் கூடியவர்கள், 75-25 என்று பிரிக்கும்போது, அது அவர்களுக்கு அவ்வளவு பாதகம் ஏற்படக்கூடியதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் சமுதாயத்தில் சில பிரிவினர், நலிந்த பிரிவினர், வாழ்க்கைக்குரிய வருமான சாதனங்கள் இல்லாத பிரிவினர், இந்த நிலம் ஒன்றையே வருமானமாக வைத்துக் கொண்டு வாழக்கூடிய சில பிரிவினர், வேறு வழிவகை இல்லாதவர்கள், வக்கற்றவர்கள், உதவியற்றவர்கள் சில பேர்கள் இருக்கலாம்; அப்படி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இதே விதி என்று சொன்னால், இந்த அனாதைகள் வசதியற்றவர்கள் இந்தச் சூழ்நிலையைச் சமாளித்து, தங்களை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் நிலமைக்கு முடியாமல் போகலாம், இந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்கள் அடிப்பட்டு போகலாம். இதிலே விதவைகள், அனாதைகள் பென்ஷனர்கள், அதே நேரத்தில் குறைந்த வருமானம் இருந்து, இந்த வருமானம் ஒன்றையே நம்பியிருப்பவர்கள்; குறைந்த வருமானத்தோடு இதன் மூலம் சரி செய்து கொள்ளலாம் என்றிருக்கக்கூடியவர்கள், இப்படி யெல்லாம் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கும் இதே விதி என்று சொன்னால், இது ஆர்டிகல் 39-ல் என்ன குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதற்கு அடிப்படையிலே இது விரோதமானது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அரசு துறையினர் இதை கவனித்துப் பார்க்க வில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. ஆகவே, 'ஈசுவல் பர்டன்' என்று வரும்போது, 'ஈசுவல் கபாசிடி' இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதுதான் சோஷியல் ஜஸ்டிஸ் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆக, ஆர்டிகல் 39 என்ற இந்த விதியிலே, அரசு அதுவும் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களிடத்திலே, அவர்கள் சட்டங்களை இயற்றும்போது, அந்தப் பொறுப்புள்ள, அந்த தன்மையை சமுதாயம் எதிர்பார்க்கிறது: சட்டம் எதிர்பார்க்கிறது.

[முற்பகல் 11—10]

நீங்கள் ஆர்டிகில் 39-ஐ சுட்டிக்காட்டி அதிலே எந்த நோக்கம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த நோக்கத்திற்கே மரண அடி கொடுக்கிற காரியங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள். அது சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்யாது, சமூக நீதிக்கு வழிவகுக்காது என்று கூற விரும்புகிறேன். ஆர்டிகில் 40-ஐ சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். அதன்படி என்ன செய்ய வேண்டும்? நலிந்தவர்கள் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மலை ஜாதி மக்கள் மேம்பாட்டுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக எதைச் சாதிக்கப் போகிறார்கள்? ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்ஸ், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸ் சமூகத்தினரில் பாருக்குமே நிலம் இல்லை, அவர்கள் ஆப்சன்டி லாண்ட் லார்டாக இல்லை என்பது உங்களுடைய அனுமானமா? அதைத் தான் சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்ஸ், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸ் பிரிவினருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பயத்தைப் போக்குவதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது "ஆர்னமென்டல்" என்று சொல்வார்களே அந்த வகையில் சட்ட முன்வடிவை அழகுபடுத்துவதற்குரிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது. இதனால் எல்லா மக்களுக்கும் சமநீதி கொண்டு வரும் நோக்கம் நிறைவேறாமல் போகும். உழுபவனுக்கே நிலம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியாவது கொண்டு வந்து விடுங்கள். உழுபவனுக்குத்தான் நிலம் என்று சொல்லிவிட்டால் நிலத்தை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் இனிமேல் நிலத்தை நம்பக் கூடாது என்ற நிலமைக்கு வருவார்கள். விதவைகள், அனாதைகள் வைத்திருக்கும் நிலத்தை எடுத்து சப்ஸ்டான்ஷியலாக அவர்களுக்கு சாம்பள்ளேஷன் கொடுத்து விட்டு அந்த நிலத்தை எல்லாம் எடுத்து உழுபவனுக்குக் கொடுத்து விடுங்கள், அப்படிச் செய்யாமல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சாகவும் கூடாது, இருக்கவும் கூடாது என்ற நிலைமைக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். உழுபவனுக்கு நிலம் என்ற தத்துவத்தை நபிகள் நாயகம் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அந்தத் தத்துவத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது 25 சதவிகிதத்தைப் பெறுகிற நிலச் சொந்தக்காரன் லாண்ட் ரெவின்யூ சட்ட வேண்டும். நிலத்திற்கு என்னென்ன கிஸ்திகள் கட்ட வேண்டுமோ அதையெல்லாம் கட்ட வேண்டும். இதிலே ஒரு சட்டப்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1980 பிப்ரவரி 12]

பிரச்சினை வருகிறது. எவன் நிலத்திற்கு கிஸ்தி கட்டுகிறானோ அவன்தான் நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரன் என்பது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சட்டத்தின் நிலைமை: —

You have no access to the tenants and tiller of the soil as much in so far as the land revenue from a particular person is collected and that person alone so far as your purpose is concerned, is the perfect landlord. As the tiller of the soil you have no business to interfere in his right as the owner of the land."

இதுதான் சட்டம். இப்படி சட்டத்தில் இருக்கும்போது நீங்கள் 25 பங்குதான் அவன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுகிறீர்கள். அவன் லான்ட் ரெவின்யூ கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தச் சட்டம் காலணாவுக்கு மதிப்புப் பெறாது. கோர்ட்டுக்குப் போனால் தூக்கி எறிவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஓட்டை உடைசல் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறீர்கள்.

"You have no right to say that I should pay the land revenue and at the same time that I should pay 75% of the gross produce"

என்று சொல்வது எந்த விதத்திலும் நியாயம் இல்லை. ஆகையால் அதை நீங்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்,

அடுத்து மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில் ஒரு பேச்சைப் பேசியிருக்கிறார்கள். அருள்மிகு மாரியம்மன் கோயிலில் நடைபெற்ற திருப்பணிக்குப் பிறகு ஒரு விழாவிலே பேசியிருக்கிறார்கள். கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற பிறகு நடந்த விழாவிலே பேசியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் கோயில்கள் அத்தனையும் பணியாற்றுகிற பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம்கூட கொடுக்க யோக்கியதை இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பல வருஷங்களாக பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காத இழிநிலை தமிழ்நாடு முழுவதும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் கோயில் நிலங்களில் குத்தகைகாரர்களாக இருப்பவர்கள் சட்டப்படி கோயில்களுக்கு, டிரஸ்டுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய குத்தகையைக் கொடுப்பதில்லை, பல ஆண்டுகளாகக் கொடுப்பதில்லை, இப்போது வருகின்ற வருமானம் போதவில்லை, ஆகவே பணியாற்றுகின்ற கோயில் பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகம் விதிகளின் படி பூஜைகள், புனஸ்காரங்கள் செய்ய முடியவில்லை, ஐந்து வேளை பூசைகள் நெய்வேத்தியங்கள் நடக்க முடியாத சூழ்நிலை இப்போது இருக்கிறது. அதைப்பற்றி பேசினால் அரசியல்வாதிகள் உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று பேசி அதைத் தடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி வெளியே பேசினால் என்ன

1980 பிப்ரவரி 12] [எம். ஏ. லத்தீப்]

பிரயோசனம்? இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படுகிறது உள்ளே, ஆனால் வெளியே அரசியல்வாதிகள் தலையிடுகிறார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். வெளியே அப்படிப் பேசிவிட்டு உள்ளே அரசியல் காரணங்களுக்காக இதைக் கொண்டுவந்தால் சரியாக இருக்கிறதா? இப்படிப்பட்ட இழிநிலையைப் போக்குவதற்காக நிச்சயமாக சிந்திக்க வேண்டும். இது பிராக்டிகலாக இல்லை. நிலத்தை வைத்திருக்கிறவன் லேண்ட் ரெவின்யூ கட்டுகிறான். (குறுக்கீடு) திரு. அழகர்சாமிக்கு நிலம் இருக்கலாம், அவர் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கலாம்.....

திரு ஆர். சி. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, திரு லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது இந்து கோயில்களில் 5 கால பூசைகள் நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது தவறு, 6 கால பூசைகள் என்று அவர்கள் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : ஒரு கால பூசைக்கே வழிவகை இல்லை என்று சொன்னால் குறைந்தபட்சம் 2 கால பூசைகள் நடத்தட்டும், 5 கால பூசைகள், 6 கால பூசைகள் எல்லாம் பிறகு பார்க்கலாம். ஆகம் விதிகளின்படி இன்றைக்குக் கோயில்களில் பூசைகள் நடைபெறவில்லை. பூசைகள், புன்காரங்கள். நெய்வேத் தியங்கள் நடைபெறவில்லை என்ற ஒரு குறுத்தை மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு அக்கறை இருந்தால் 2 கால பூசைக்கு முதலிலே ஏற்பாடு செய்யுங்கள். இப்போது இருக்கிற நிலைமைப்படி ஒரு கால பூசையைக்கூட நடத்த முடியாத நிலைமை, பணியாற்றுகின்ற பல்வேறு வழியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற ஒதுவார்களுக்குக் கூடச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட முடியவில்லை. அந்த ஒதுவார்கள் எல்லாம் ஒதுகிறார்களா அல்லது புலம்பு கிறார்களா என்று தெரியாத நிலைமை இருக்கிறது. நான் இப்படிச் சொல்வதற்காக பக்தர்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : திரு. லத்தீப் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்தக் கோயில் நிலங்களிலே சாகுபடி செய்கிறவர்கள் 3 வேளைகள் சாப்பிடுகிறார்களா அல்லது ஒரு வேளை சாப்பிடுகிறார்களா என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கடவுள் எத்தனை வேளைகள் சாப்பிட்டாமல் இருந்தால் அதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் அதிலே பாடுபடுகிறவன் பாதிக்கப்படுகிறான். இஸ்லாம் நீதிப் பிரகாரம் குத்தகை, வட்டி வாங்குவது எல்லாம் தவறு என்று சொல்லவில்லையா? அதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

[1980 பிப்ரவரி 12]

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: ஆதியிலிருந்தே நான் சொல்லி இருக்கிறேன், எல்லோருக்கும் ஒரே நீதிதான் இருக்க வேண்டும், சமநீதியைத்தான் நான் வரவேற்கிறேன். நம்முடைய மக்கள் பொதுவாக பெளதீக பலனினால் திருப்தி அடையக்கூடிய மக்கள் இல்லை. அவர்களுக்கு ஆத்ம திருப்தி தான் வேண்டும். ஆத்ம பட்டினியை, ஆத்ம பசியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் சரியாக இருக்காது. ஆத்ம பசியைப் போக்குவதற்கு அதன்மூலம் அவர்கள் திருப்தியடையக்கூடிய முறையிலே செயல்படவேண்டும். சாமிக்கு நெய்வேத்தியங்கள், பூசைகள் செய்து ஆத்ம திருப்தி அடையக்கூடிய மக்கள் நம்முடைய நாட்டிலே நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, திரு லத்தீப் அவர்கள் 5 கால பூசை, 6 கால பூசைகள் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 75-க்கு 25 என்று ஆக்கப்படுவதை வேறு வகையில் அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தின்படி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இருப்பினும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை இந்த அவையிலே பல்வேறு முறைகளில் என்னைப் போன்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். கோயில்களுக்கு நிலங்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தக் காரணத்திற்காக நிலத்தை எழுதி வைத்திருக்கிறார்களோ அந்த எண்ணம் செல்லுபடியாகவில்லை, நடைபெறவில்லை. 5 கால பூசைகள், 6 கால பூசைகள் நடைபெறவில்லை அதற்குக் காரணம் விளைச்சல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் உழப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையிலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதே அவையிலே “ஒரு துளி நிலம் கூட கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக் கூடாது, ஆனால் கோயில் காரியங்களுக்குத் தடை இருக்கக் கூடாது, அத்தனை நிலங்களும் அவைகளில் நேரடியாக உழுது பயிரிடுகிறவனுக்கு, உழப்பவனுக்கு சொந்தம் ஆக்கப்பட வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறதா? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கிட்டப்பா அவர்கள் பிரச்சினைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேனா இல்லையா என்பது அல்ல பிரச்சினை. நாட்டிலே உள்ள பிரதயட்சமான நிலமைகள் அப்படியிருக்கின்றன. ஆகவே, இது பாரதூரமான தன்மை வாய்ந்த பிரச்சினை. இதிலே நான் பேசும்போழுது மிகவும் ஜாக்கிரதையாகப் பேச வேண்டும். திரு. கிட்டப்பா அவர்கள்

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

இதைப் புரிந்துக்கொண்டு என்னுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு நான் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன், இந்த இக்கட்டான நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பதைவிட, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று ஓட்டுமொத்தமாகக் கொண்டு வந்து விடுங்கள் என்று முதலிலேயே பேசும்பொழுது சொல்லியிருக்கிறேன். ஏனென்றால் பிராக்டிகல் டிஃபிகல்டிஸைப் பார்க்க வேண்டும், பிரத்யட்ச நிலைமைகளைப் பார்க்கும்பொழுது சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் ஆயிரம்தான் சொன்னாலும், அது அவரவர்களின் மனப்போக்கைப் பொறுத்ததாக இருக்கிறது. உங்களுடைய மனப்போக்கிலே நான் தலையிட விரும்பவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில், சமுதாயத்தின் மனப்போக்கு எப்படியிருக்கிறது என்றால், அவர்கள் ஆத்மீகத் துறையை மிகவும் மதிக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆத்மீகப் பட்டினியை நாட்டில் ஏற்படுத்தாதீர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதுதான் என்னுடைய கடமையே தவிர, சரியா தவறா என்று சொல்வது வேறு விவகாரம். அதிலே நான் போகத் தயாராக இல்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையை மதிக்கக் கூடியவன் நான். அது வேறு விஷயம். இன்றைக்கு மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் பேசும்பொழுது, என்னுடைய தொகுதி மக்களில் கணிசமானவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்து உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே குறிப்பிட்ட பெரும்பான்மையான மக்களின் கருத்து என்று சொல்கின்ற பொழுது அதற்கு மதிப்புத் தாரங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

இதே பிரச்னை கோயில்களுக்கு மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்கும் 'வக்ப் ப்ராப்பர்டிஸ்' என்று சொல்லும் வாரியங்கள், தர்ம சொத்துக்கள் இருக்கிறதே அதற்கும் இதே பிரச்னைதான். ஆகவேதான் அந்த நிலைமைகளைச் சொல்கிறேன். அந்த நிலைமைகள் வேண்டாமென்றால், ஒரேயடியாக உழுபவருக்கே நிலம் சொந்தம் என்று கொண்டு வந்து விடுங்கள், பிறகு எல்லோரும் அவரவர்கள் வேறு வழிகளிலே பார்த்துக் கொள்ளலாம். வேறு வழிகளிலே பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லும் பொழுது நான் எதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், எந்தெந்த வழியிலே அவரவர்கள் தங்களைக் காப்பற்றிக் கொள்ள முடியுமோ அந்த வகையில், சர்வைவல் ஆப் தி திஃபிட்டஸ்ட் என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட்டால், கிணற்றிலே தள்ளி விட்டுவிட்டால் கையைக் காலை ஆட்டியாவது நீந்தக் கற்றுக் கொள்வான். எனவே, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று ஆகிவிட்டால் வேறு வழியில்லாமல், வெவ்வேறு துறைக்கு அவர்கள் போகிறார்கள். இந்த நிலைமையை விட்டுவிட்டு 25 சதவீதம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும், உனக்கு வைக்கோலில் பங்கு இல்லை, வேறு எதிலும் பங்கு இல்லை, எல்லாம் அவனுக்குத்தான்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1980 பிப்ரவரி 12]

ஆனால் நீதாண்டா நிலவரி, எந்த வரியாக இருந்தாலும், வரிக்கு மேல் வரி நீதான் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்; அவனுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்றால் அது சட்டப்படியும் சரியல்ல, தர்ம நியாயப்படியும் சரியல்ல, நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்களே ஆர்டிகிள் 39, ஆர்டிகிள் 46 அவைகளின்படியும் சரியல்ல. இன்னும் வேறு ஆர்டிகிள் எல்லாம் இருக்கின்றன, நமக்கு ரைட் கொடுக்கும் ஆர்டிகிள்ஸ். அந்த ஆர்டிகிள்ஸை இன்னொரு ஆர்டிகிள் சாகடிக்கக் கூடாது. அப்படிச் சாகடித்தால் அந்த ஆர்டிகிளைச் சாகடிக்க இன்னும் சில பல ஆர்டிகிள்ஸ் இருக்கின்றன, ஆகையினாலே இது சரியா என்று சிந்தித்துப் பார்த்து, இத்தகைய சட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும் மசோதாவின் மூலம் எல்லோருக்கும் சமூக நீதி கிடைக்கும் என்றால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் அப்படி வழிவகை இல்லாததால் மிகுந்த வருத்தத்தோடு, எதிர்காலத்தையும் நினைத்துப் பார்க்காமல், நிகழ்காலத்தையும் நினைத்துப் பார்க்காமல், பிராக்டிகல் டிஃபிகல்டிஸ் என்று பார்க்காமல். பர்ஸ்பெக்டிவ் அசெஸ்மெண்ட் செய்யாமல் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு சட்டம், அனுதாபத்திற்குரிய ஒரு சட்டம், பிறந்தவுடனே சாக வேண்டிய சட்டம் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: துணை சபாநாயகரவர்களே, நானும் இந்தச் சட்டத்தின் பேரிலே என்னுடைய ஜனதாக் கட்சியின் சார்பாக அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 60-40 என்று இருந்து இப்பொழுது 75-25 என்று கொண்டு வந்து இருக்கிறோம், என்னவோ, அவசாயிகள் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நிறைய இலாபத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு சந்தோஷமாக வாழ்வதைப் போலவும், அவர்களிடத்தில் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், பாவம், கொடுமையான பட்டினியிலே கிடப்பதுபோலவும், நாம் இப்போது அந்த நிலச் சொந்தக் காரர்களுடைய சௌகரியத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்து, குத்தகை தாரர்களுக்கு அதிகமான வசதியை செய்து கொடுக்க இதைக் கொண்டு வந்திருப்பது போலவும் ஒரு தோற்றம் எனக்குத் தெரிகிறது.

நான் உங்களுக்கு முதலிலே பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டிலே பல தொழில்களை ஆரம்பிக்கும் முதலாளியாகட்டும், சாதாரண சிறுதொழில் ஆரம்பிக்கக் கூடியவராக இருக்கட்டும், அவர்கள் தங்கள் வருமானத்தைத் தாங்களே எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய உரிமையை அவர்கள் நன்றாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நாம் இங்கே பேசும்பொழுதுகூட, முதலாளி ஒழிய வேண்டுமென்று

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. ர. ஜெபமணி]

நம்முடைய தீவிர வாதத்திலே எதையர்வது பேசுவது உண்டு, ஆனால், தொழிலைப் பொறுத்தவரை, யார் வேண்டுமானாலும். எவ்வளவு தொழிலை வேண்டுமானாலும் பெருக்கிக்கொள்ள ஒருவருக்கு உரிமை இருக்கும்போது நிலத்திற்கு மட்டும் ஒரு சிலிங் வரவேண்டுமென்ற ஒரு ஆசை நமக்கு ஏன் வருகிறது? அதிலே தான் நம்முடைய தீவிரத்தை மக்கள் புரிந்து கொள்ளப் போகிறார்களா? இப்படி நாம் செய்துவிட்டால், அது தீவிரமான காரியம் என்று மக்கள் ஏதாவது நமக்கு நற்சான்றிதழ்கள் வழங்கப் போகிறார்களா என்பதை எல்லாம் நான் நினைத்துப் பார்த்து, மெத்தவும் வேதனைப்படுகிறேன். காரணம் என்ன? 60-40 என்று இருந்தபொழுதே அவர்கள் வைத்திருந்த நிலத்திற்கு அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய 40 சதவிகிதம் கிடைக்கவில்லை. அதை அவர்கள் கேட்பதற்கும் முடியாத சூழ்நிலையிலே இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே வகுப்புக் கலவரங்களுக்குக் கூட அது ஏதுவாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நாட்டிலே உள்ள நல்லெண்ணம் படைத்தவர்கள் எல்லாம் தெரிந்து கொள்வ வேண்டும். தாங்கள் 40 சதவிகிதம் கூடப் பெறமுடியாமலிருந்து அழுது கொண்டிருந்த அவர்களுக்கு 75-25 என்று சொன்னால் புத்தகத்திலே இருக்கலாம், சட்டத்திலே இருக்கலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

நீ நிலம் வைத்திருக்கிறாய், உனக்குப் பட்டா இருக்கிறது, நீ வரி கட்ட வேண்டும், நீ நிலம் பக்கம் போகக் கூடாது என்று போடுவதற்கு ஒப்பாகும் இது. நான் அரசாங்கத்தைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த நாட்டிலே உள்ள நிலங்கள் நஞ்சையானாலும், புஞ்சையானாலும், தேசியமயமாக்குங்கள், கூட்டுறவாக்குங்கள், உழுபவர்களே அந்த கூட்டுறவுகளில் உறுப்பினர்களாகட்டும், இலாபத்தை எல்லாம் வேண்டிய வரைக்கும் சாப்பிடட்டும். அதை விட்டுவிட்டு, நிலம் உங்கள் கையிலே இருக்க வேண்டும், நீ வரி கட்ட வேண்டும், நான் அதை அனுபவிக்க வேண்டும். நீ என்னிடத்தில் திருப்பிக் கேட்டால் உதை பட வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நிலை நாட்டிலே ஏற்படக் கூடாது. இந்த நாட்டிலே நாம் எல்லோரும் சந்தோஷமாக வாழ வேண்டும். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்றால், இந்தச் சட்டசபையிலே சட்டம் செய்திருக்கிறோம். உழுபவனுக்கு கூலி, நடுபவனுக்குக் கூலி, களை எடுப்பவனுக்குக் கூலி, தண்ணீர் பாய்ச்சபவனுக்குக் கூலி, அறுப்பவனுக்குக் கூலி, அரைப்பவனுக்குக் கூலி, இவைகளெல்லாம் நாம் நிர்ணயித்திருப்பவை. உழுபவன் என்று சொல்லக்கூடியவன் குத்தகைதாரரா? குத்தகைதாரர் என்று சொல்லக்கூடியவன் உழக்கூடியவனா? உழுபவன் எங்கோ இருக்கிறான். உங்களைப் போல் வெள்ளைச் சட்டை போடுகிறவன்தான் குத்தகைதாரன். அவர்கள்தான் இன்று

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1980 பிப்ரவரி 12]

இந்த நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். நான், உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த நாட்டிலே யார் எங்கே போனாலும் நிலத்திலேதான் விளையாடுவார். ஒரு நண்பர் சொல்கிறார், 90-10 என்று இருக்க வேண்டுமாம். ஏன் இந்த 10? அவர் குடும்பத்திற்கு. அவர் குடும்பத்தை அங்கே குழி தோண்டி புதைப்பதற்கு. என்னுடைய ஆசை நிலத்தைப் பூராவும் எடுத்துக் கொள்வோம். நிறைய நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஈட்டுத் தொகை திருப்பிக் கொடுப்போம். 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உடனடியாக ஈட்டுத் தொகை கொடுப்போம் நிலப்பண்ணைகள் ஏற்படுத்துவோம். கையிலே காய்ப்பேறியவனும், கலப்பையை உழுபவனும் அதிலே மெம்பராகட்டும். அவன் கூட்டுறவு நிலத்தை உழுது கொண்டு வரட்டும். அது இந்த நாட்டுக்கு நன்மையாக இருக்கட்டும். அதை விட்டுவிட்டு, தொழிலை சுதந்திரமாகப் பண்ணுகிற நாம் அவன் உற்பத்தி செய்யும் பொருளுக்கு அவனே விலையை வைத்து விற்கிறான். ஆனால் 2 ஏக்கர் வைத்திருக்கிற விவசாயி, கூண்டோடு தெருவிலே நிற்கிறான். அதைத்தான் உங்கள் மத்தியிலே கேட்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது). ஐயா, இது ஜீவாதாரப் பிரச்சனை. நீங்கள் எல்லோரும் பயப்படுகிறீர்கள். ஊரிலே போய் ஓட்டுப் போடு, ஓட்டு போடு என்று ஏழைகளை ஏமாற்றுகிறார்கள். 75-25 என்றால், நாட்டிலே நீதி வேண்டாமா? விவசாயி இந்த நாட்டிலே புறக்கணிக்கப்பட்டவன். அவனுக்கு 2 ஏக்கர் இருக்கிறதென்றால் அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். குத்தகைதாரன் எல்லாம் உழுபவன் அல்ல அவன் ஆள் வைத்து உழுகிறான், உழுபவன் கூலிக்காரனாக இருக்கிறான், அவனைப்பற்றிப் பேசவில்லை. நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் கிஸ்தி கட்ட வேண்டும். இப்பொழுது 40./ எங்காவது கொடுக்கின்றார்களா? தமிழ்நாட்டிலே உள்ள குத்தகைதாரர்கள் 40./ அளந்திருக்கிறார்களா?

அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் தலையிலே அடித்துக்கொள்கிறார், கோயிலுக்கு அளக்க மறுக்கிறான் என்று, சிவன் சொத்து குல நாசம். சிவன் சொத்தை அனுபவிப்பவன் குலம் நாசமடையும். அந்த நிலத்தை நீங்களும் எடுத்தீர்களானால் அதுதான் நமக்கும் வரும். கோயில் என்று சொன்னால், கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பார்கள். அவனுக்கு எதற்கு சிலை? ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்பார்கள். கோயிலுக்கு எழுது வைத்தவர்கள் எதற்கு எழுதி வைத்தார்கள்? அந்தக் கோயிலிலே பூஜை நடக்கவில்லை யென்றால் யாருடைய தவறு? ரூ. 9 கோடி, ரூ. 10 கோடி கோயிலுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டிலே அதை நம்மால் வசூல் செய்ய முடியவில்லை. இன்னும், அதை 25% என்று ஆக்கினால், வாய்க்கரிசி கூட வராது. சட்டத்திலே சிக்கல் வரும்.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. ர. ஜெபமணி]

[முற்பகல் 11-30]

அது கோயில் நிலமாக இருக்கட்டும், தனியார் நிலமாக இருக்கட்டும், எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக ஆக்கிவிடுங்கள், வீட்டு அடிமனை தவிர. வீட்டு அடிமனை ஒன்று இருந்தால் போதும். அப்படி இல்லை பட்டா இருக்க வேண்டும். கிஸ்தி கட்ட வேண்டும் என்றால் அவனை நீங்கள் மனிதனாக மதிக்க வேண்டும். 3 ஏக்கராவது அவன் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவன் உழுகிறவர்களை கூப்பிட்டு உழைக்கலாம், அவனும் உழைக்கலாம். அவன் அந்த 3 ஏக்கரை சொந்தமாக வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதா என்பதைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தஞ்சாவூரிலே நஞ்சை 3 ஏக்கர் சொந்தமாக வைத்துக் கொள்கிறவன் அதை தனக்குச் சொந்தமாக வைத்துக் கொள்ளட்டும். அதிலே தோட்டம் போடட்டும், அதிலே நஞ்சை பயிரிடட்டும், வாழை போடட்டும், கரும்பு போடட்டும் புகையிலை போடட்டும், அவனுக்கு ஒரு உரிமை வேண்டாமா? நிலம் வைத்திருக்கிறவன் உரிமை பூராவையும் பறித்துவிடாதீர்கள். அப்படியானால் நிலத்தை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சொல்லுங்கள், நிலத்தை நீங்களே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதிலே தவறு இல்லை. இதற்கு மத்திய சர்க்காரையும் பார்க்கவேண்டாம்' எந்த சர்க்காரையும் பார்க்க வேண்டாம் முன்மாதிரியாக தமிழகத்திலே உள்ள நஞ்சை பஞ்சை அத்தனையும் அரசு உடமை ஆக்கிய இந்த அற்புதமான தாள் இந்த நாட்டுக்குத் திருநாள், கோவிலுக்கு எல்லா மானியமும் இந்த அரசாங்கம் வழங்குகிறது. ஆறு கால பூஜையும் நடக்கின்றன. அங்கே நாட்டுக்கு வேண்டிய காரியங்கள் சரிவர நடக்கின்றன. மன்னர்கள் கேட்பார்களே மாதம் மும்மாரி மழை பொழிகின்றதா? கோவில்களிலே ஆறு கால பூஜைகள் நடைபெறுகின்றனவா, நாட்டிலே எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கின்றனவா என்று கேட்பதுதானே இந்த நாட்டின் முதுமொழி. அப்படி இருக்க ஆலயங்களிலே பூஜை இல்லை. இன்னும் 25 என்றால் எங்கே போவது? ஆகையால் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டும் நாம். நிலம் வைத்திருப்பது பாவம் என்றால் அந்தப் பாவத்தை அவன் தாங்க மாட்டான். அவன் 3 ஏக்கர் நிலம் எனக்குச் சொந்தம் என்று நினைத்துக் கொள்ளட்டும். அதற்கு மேல் உள்ள நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த 75:25 போட்டு இருப்பது இந்த நாட்டு மக்களை புண்படுத்தும். ஆகையினாலே இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள். இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்யும்போது ஒரு வருஷம் கழித்துச் செய்யலாம். அடுத்த ஆண்டு செய்யலாம். எனவே அதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள். தீர்க்கமாக ஆலோசித்து இந்த நாட்டு மக்களுடன் பழகுவோம், நிலம் வைத்திருப்

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1980 பிப்ரவரி 12]

பவர்களைப் பார்ப்போம். குத்தகைதாரர்களைப் பார்ப்போம், எல்லோருடைய எண்ணத்தையும் தெரிந்துக் கொண்டு அதற்குப் பிறகு சட்டத்தைச் செய்தால் அது இந்த நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். ஜெய்ஹிந்த்.

திரு. கூ. ச. முருகேசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது பற்றி, நான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சொல்ல விரும்புவது இந்தச் சட்டம் சாதாரண சட்டமாகத்தான் இருக்கும். ஏனென்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் நாங்கள் கொண்டு வந்த அந்தச் சட்டத்திற்கும் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்திற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகள், ஏழை உழைப்பாளிகள் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலையிலே இருப்பார்கள். 5 ஏக்கர் ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்பதை 3 ஏக்கராக ஆக்கியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இருக்கிற சுருக்கமான இந்த நேரத்தில் சட்டம் பற்றி மட்டும் பேசினால் பல சட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவர் அவர்களே, உச்சவரம்பு இதிலே இருந்தால் பேசுவார். இல்லை என்றால் அவர் பேசவில்லை. 5 ஏக்கர் 3 ஏக்கராக இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார். இதிலே அது இல்லை என்றால் இப்போது அவர் பேசவில்லை. தீர்ந்து போச்சு. மொத்தமாக எடுத்து அவியலாக வைப்பதால்தான் விவகாரம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: என்ன செய்வது என்றே எனக்குப் புரியவில்லை. நேற்றைக்கு நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை அழைத்துச் சொன்னேன். இந்த மாதிரி எல்லாம் வருகிறபோது பலர் சட்டத்தின் மீது இல்லாமல் வேறு பேசுகிறார்கள். நேற்றே தெரிவித்தேன். வெளிப்படையாகச் சொல்லவில்லை. உறுப்பினர்களைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னேன் இன்று வெளிப்படையாகச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது.

1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. க. சுப்பு: தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவிலும் 5 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர், 3 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர் என்று வருகிறது. அதைப்பற்றிச் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இப்போது 2, 3, தான் நடக்கிறது. இந்த 2, 3, சட்ட முன்வடிவுகளை மட்டும் தான் நான் மொழிந்திருக்கிறேன். இடையிலே யார், யாரோ பேசி எங்கெங்கோ போய்விட்டார்கள். அப்படிப் போக வேண்டாம் என்பதை உங்களுடைய அனுமதியுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி: தலைவரவர்களே, தாங்கள் இந்த மன்றத்தில் 1961-ம் ஆண்டிலிருந்தே இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதற்கு முன்பெல்லாம் இங்கே அமைச்சர்களாக இருக்கிறவர்கள் ஒரு பில்லைக் கொண்டு வரும் போது விளக்கம் கொடுப்பார்கள். ஆனால் இப்போது யாரும் விளக்கம் கொடுப்பது இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமானால் இப்போதுகூட கொடுக்க நான் தயார். விளக்கம் வேண்டுமா என்று கேட்டேன்: வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1962-ல் இருந்து திரு. இராமசாமி அவர்களும் இங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். விதிகளை நன்கு படித்தும் இருக்கிறீர்கள். அமைச்சர்கள் விளக்கம் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்று யாரையும் யாரும் கட்டாயப்படுத்த முடியாது. அவர் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினால் சொல்லலாம். அல்லது நீங்கள் கூடக் கேட்கலாம் உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு முன்னால் அமைச்சர் விளக்கம் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்று கட்டாயப் படுத்த முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தை நான் இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிற போது இதிலே 75க்கு 25 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசுப் பொறுப்புக் கழகத்திற்கும் தனியாருக்கும் இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முந்தியச் சட்டத்தில் 60-க்கு 40 என்று இருக்கிறது. 1956 ஆம் ஆண்டு பெரிய போராட்டத்திற்குப் பிறகு அப்போது இருந்த அரசு 60-க்கு 40 என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1980 பிப்ரவரி 12]

அதன் பிறகு இன்றைக்கு இருக்கிற பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுக்கு ஏற்ப, இன்றைய சமுதாயத்தின் எண்ணத்திற்கு ஏற்ப, ஏறத்தாழ 24 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த 75-25 குத்தகைச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின்படி தண்ணீர்த் தீர்வை, வரிகளை நிலச் சொந்தக்காரர்கள்தான் கட்ட வேண்டும்.

60-க்கு 40 சட்டத்தில் கரும்புக்கு விதிவிலக்கும் கொடுத்தார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே கரும்புக்கு விதிவிலக்கு இல்லை. முந்திய சட்டத்தில் வைக்கோலில் 1/5 பாகம் கொடுக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் அப்படிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இந்தச் சட்டத்தின்மீது தங்களுடைய கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூ. ச. முருகேசன்: தலைவரவர்களே, மூன்றாவது மசோதாவின்மீது, வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல் என்ற மசோதாவின்மீது நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதிலே 5 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர் என்பதை 3 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர் என்று குறைத்து இருக்கிறீர்கள். உண்மையிலேயே ஏழை எளிய விவசாயிகள், 3 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர் நிலத்தில் அவர்கள் விவசாயம் செய்யும்போது, அவர்கள் முடியாத நிலையில் இருப்பார்கள். அவர்கள் ஒரு பம்புசெட் வைத்து விவசாயம் செய்வதில் இதனால் கஷ்டம் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, வணக்கம். என்ன செய்வதென்று புரியாமல் இருக்கிறேன். அந்தச் சட்டம் இப்போது வரவில்லை. 3-வது சட்டத்தில் அது இல்லையே, என்ன செய்வது?

திரு. க. சுப்பு: தலைவரவர்களே, நீங்களே படித்துப் பாருங்கள். 5 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கரை 3 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கராகக் குறைத்தால்தான் அதிகமான பேர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று இந்தச் சட்டத்திலும் இருக்கிறது.

திரு. என். சங்கரய்யா: தலைவரவர்களே, இந்த 2, 3 சட்ட முன்வடிவுகளில் 75-25 பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 5 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கரை 3 ஆகக் குறைப்பது பின்னால் வருகிறது. அது இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இப்போது உள்ளது பொதுப் பொறுப்புக் கழகம், தனியார் நிலங்களில் குத்தகை விவசாயம் செய்யும் எல்லாருக்கும் இந்த 75-25 வாரத்தை அமுல்படுத்துவது.

1980 பிப்ரவரி 12]

திரு. க. சுப்பு; தலைவரவர்களே, பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் சட்டத்திலும் 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்பதை 3 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராகக் குறைப்பதுபற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) இந்த ஆக்டிலும் வருகிறது. அதனால்தான் சொல்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11.40)

திரு. கூ. ச. முருகேசன்: தலைவரவர்களே, சட்டம் வர இருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். வர இருக்கின்ற சட்டம் எப்போது வரும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே இப்போது எனக்கு முன்பு பேசிய.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, புரியாவிட்டால் அதைச் சொல்லுங்கள் என்றால் சொல்கிறேன். 75-க்கு 25 என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதை வரவேற்கிறீர்களா இல்லையா? இது கூடப் புரியவில்லை என்றால் நான் என்ன செய்வது? பிறகு வைக்கோலைக் கொடுக்க வேண்டிய தில்லை என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதை வர வேற்கிறீர்களா இல்லையா? கரும்புக்கு இருக்கின்ற விதிவிலக்கை நீக்கி இருக்கின்றோம். இதை வரவேற்கிறீர்களா இல்லையா? அல்லது இதைவிடத் தீவிரமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. கூ. ச. முருகேசன்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் இங்கே விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டு இதை நன்றாக முறைப்படி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே இதைப்பற்றி பேசுகிறபோது பலர் பல விதமான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இந்தச் சீர்திருத்தம் போதாது இதைவிட அதிகமாக ஆக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் எல்லாம் விரும்புவிர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன், ஆனால் அப்படியும் சிலபேர் சொன்னார்கள். ஆனால் பலர் இதிலே விதிவிலக்குத் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இதைப்பற்றி எல்லாம் விதிவிலக்குக் கொடுப்பதற்கில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது தேர்தலுக்காக இது கொண்டுவரப்பட்டதோ என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தேர்தலுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது என்றால் தேர்தல் முடிந்தபிறகு கொண்டுவருவதில்லை, தேர்தலுக்குப் போவதற்கு முன்பு கொண்டு வருவது. இதை சமுதாயத்தினுடைய நலனைக் கருதி கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1980 பிப்ரவரி 12]

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசுகிறபோது இதெல்லாம் நடைபெறாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாம் எல்லாம் நம்பிக்கையோடுதான் அடி எடுத்து வைக்கவேண்டும். நம்பிக்கையோடுதான் காரியங்களை ஆற்ற வேண்டும். இது நடைபெறாவிட்டால் நாட்டு மக்களுக்கு நீதியைச் செய்வதற்கு நாம் எல்லாம் முயற்சி செய்வோம். அதிலே வெற்றி பெறுவோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சொர்ணம் அவர்கள் பேசுகிறபோது இதை மிகவும் வரவேற்றுப் பேசி 1956-லே நடந்த போராட்டத்திற்குப் பிறகு வந்தது என்றும் இன்றைக்கு இந்த அரசு கொண்டு வந்ததற்கு வரவேற்கிறேன் என்றும் சொன்னார்கள். அதைச் சொல்கிறபோது கரும்புக்கு விதிவிலக்கு எடுத்ததை அவர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள், வாழை வெற்றிலை போன்றவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதையும் இந்த அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நான் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் இதுபோன்று வரும் என்று பலமுறை சொல்லி இருக்கிறேன். பல சீர்திருத்தங்கள் இன்றைக்கு வந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலச்சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் பிறகு வரும் என்று முன்பே சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகவே இவைகள் எல்லாம் வரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிற போது ஏழை விவசாயி, விதவைகள், ஊனமுற்றவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் இந்த அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதையும் செய்யும் என்பதையும் இன்றைய தினம் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. இங்கே சிலர் பேசுகிறபோது, திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு உழுவலனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர இருந்தது என்றும், அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னாலே கலைத்துவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதை இந்த அரசு கொண்டுவருமா என்று கேட்டார்கள்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் கூட அதைப்பற்றி சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அதை கொண்டு வந்தபோது அதன் நிலைமை என்ன ஆனது என்று மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்கு இப்பொழுது தெரியாது.

1980 பிப்ரவரி 12] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

ஏனென்றால் அப்படி கொண்டுவந்து, இந்த அவையிலே நிறைவேற்றி இந்திய அரசுக்கு சென்று, இந்திய அரசில் இருக்கிற எல்லா துறைகளுக்கும் போய், அங்கே இருக்கக் கூடிய சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கும் சென்று கையெழுத்து போடப்பட்டு ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு இந்திய குடியரசுத் தலைவருடைய கையெழுத்திற்கு சென்றது. அதைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது, நான் இங்கே உங்களுடைய தலைவரிடத்திலே, எதிர்க் கட்சித்தலைவரிடத்திலே கூட குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அங்கே போனபோது எந்த நிலைமையிலே திரும்பி வந்தது என்பதையும் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு குடியரசுத் தலைவருடைய கையொப்பம் போடுகிற நேரத்திலே, தஞ்சையிலே இருக்கிற விவசாயிகள் அந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்ததன் காரணமாக, இங்கே சம்பந்தப்பட்ட விவசாயத் துறை அமைச்சர் கையெழுத்து போட்டு, வருவாய் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு, முதலமைச்சர் அவர்கள் கையெழுத்து போட்டு, முதலமைச்சரின் அனுமதி பெற்று, ஒரு கடிதம் எழுதப்பெற்று அது திரும்பிப் பெறப்பட்டு வந்து விட்டது.

ஆகவே அதை அப்போதே எதிர்க்கட்சித் தலைவரிடத்திலே சொன்னேன். தாங்கள் தானே அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டீர்கள் என்று சொன்னேன் சிரித்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். பல காரணங்களால் அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அவைகளை யெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்க நான் விரும்பவில்லை. அந்தச் சட்டம், 1972-ல் கொண்டுவர பட்டிருந்தால் அந்த கால கட்டத்தில் அது சீர்திருத்தச்சட்டமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயிகள் பணம் கொடுத்து வாங்குகிற நிலைமையிலே இல்லை என்பதையும், விவசாயிகளுக்கு இதைவிட முற்போக்கான ஒரு நிலைமைக்குச் சீர்திருத்தமாக என்ன செய்யலாம் என்று அரசு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லி இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது குடியரசுத் தலைவரின் கையெழுத்துக்குப் போகும் போது சூழ்நிலை ஏற்பட்டதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே காம்ப்ன்சேஷன் கொடுத்துதான் எடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தது உண்மைதான். காம்ப்ன்சேஷன் கொடுக்காமல் நிலங்களை எடுக்க முடியாது. கொடுக்க வேண்டிய காம்ப்ன்சேஷனை 20 தவணைகள், 40 தவணைகள் என்று பேசிக் கொடுக்கலாம் என்று கொண்டு வரப்பட்டது. கேரளாவிலும் அப்படிப்பட்ட சட்டம்தான் இருக்கிறது. அப்போது அந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தபோது இங்கே இருந்த, அதாவது இந்த மன்றத்தில் அப்போது இருந்த மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் எதிர்த்தார்கள். மன்றாடியாரும், கல்யாணசுந்தரமும்

[திரு. க. சுப்பு]

[1980 பிப்ரவரி 12]

பெரிதும் எதிர்த்து வாதாடினார்கள். நீங்கள் கூட அப்போது இருந்தீர்கள். அப்போது அவர்கள் எங்களை எதிர்த்தார்கள். இப்போது கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் உங்கள் பக்கம் இருக்கும் போதே அதைக் கொண்டு வந்தால், நாங்கள் ஏற்கெனவே அதை வரவேற்பவர்கள், அதனால் அதை சுலபமாக நிறைவேற்றி விடலாம். நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைதான் நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்ன சொன்னேன் என்பதில் ஒரு பாதியை மட்டும் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அப்பொழுதும் நல்ல சூழ்நிலை இருந்து இங்கே எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டு, அங்கே இருக்கிற விவசாயத் துறை அமைச்சர் கையெழுத்துபோட்டு ஹோம் அமைச்சர் கையெழுத்துப் போட்டு, எல்லோரும், கையெழுத்துப் போட்டபிறகு இந்திய குடியரசுத் தலைவரின் கையொப்பத்திற்காகச் சென்றிருக்கிற நேரத்தில் இங்கே இருந்து ஒரு கடிதம் மூலமாகத் திரும்ப வாங்கப்பட்டது என்று தெரிவித்தேன். அது என்ன என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் விளக்க வேண்டாம் என்று விட்டு விட்டேன். அன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில், 1972-லே இருந்த சூழ்நிலையில் யார் யார் வேளாண்மை செய்கிறார்களோ, குத்தகை செய்யிறவர்கள் விரும்பினால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அன்றைக்கு இருந்த கால கட்டத்தில் அது சீர்திருத்தமாக, சீர்திருத்த கருத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கும். கேரளாவில் அந்த சட்டம் தான் இருக்கிறது. அதைப் படித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையில், இன்றைக்கு இருக்கிற வேளாண்மைக்காரர்கள், குத்தகைக்காரர்கள், அந்த நிலங்களை வாங்குவதற்கான அளவுக்கு வசதி படைத்தவர்கள் இல்லை.

[முற்பகல்-11.50]

ஆனால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் அது நடைபெறவேண்டாமா, இன்றைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டால் வோட்டு வாங்குவதற்காகக் கொண்டுவருகிறீர்கள், இப்படியெல்லாம் சீர்திருத்தக் கருத்து என்று சொல்லிவிட்டு நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா, குத்தகை வாங்க முடியுமா, என்றெல்லாம் பேசுவார்கள். 60-40 கொடுக்க முடியவில்லையே, 75-25 கொடுக்க முடியவில்லையே என்றெல்லாம் பேசுவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகவே இதற்கு வேறு வழி செய்வதற்கு இந்த அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதை விட சீர்திருத்தம் என்று சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. அதுமட்டுமல்ல. என்ன செய்யப்போகிறேன் என்பதைப் பற்றி இப்போது இந்த அவையில் சொல்ல மாட்டேன். நேரம் வரும்போது, நான் இதற்கு முன்னால் சொல்லியபடி பல வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டு.

1980 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:—“தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் (நியாய வாரம் செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1980) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் (நியாய வாரம் செலுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1980) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(இ) பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1980.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1980 ஆம் ஆண்டு பொதுப்பொறுப்புக் கழகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்கள் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1980) அறிமுகம் செய்யப்பெற்று ஆய்வுக்கு *எடுத்துக்கொள்ளப்பெறவேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

*1980 பிப்ரவரி 7-ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.